

Toužím

Karel Gott

Venku se stmívá, v místnosti je vánek
A mě je líto, že má tě v moci spánek
S pocitem blízkým dívám se jak dýcháš
A přitom vnímám jen tvou klidnou tvář

Vnímám tvou spící tvář jak žízeň
Jak tenký proužek světla co svádí boj s tmou
Jak ráno když najdu krůpěj v trávě
Jak závoj pravé perly v níž ohínky jsou

Toužím zažehnout ohněm ústa
A zapálit je touhou jak blázen a žhář
Toužím zapálit tvůj cit láskou
A tvoji bílé tváři dát lásky zář

Toužím zažehnout ohněm ústa
A zapálit je touhou jak blázen a žhář
Toužím zapálit tvůj cit láskou
A tvoji bílé tváři dát lásky zář